

A pszichológus válaszol PORNOGRÁFIA: a szex csapdája

„A környezetemben állandóan csak a szex a téma. Szexlapok járnak kézről kézre, úgy tűnik, már mindenkinek ez a mániája... Mivel magyarázható ez az általános örület?”

Az Asper (*Pszichológiatudományi és Szexológiai Kutatási Társulat*) által az ezredforduló szexuális szokásairól kiadott legutóbbi jelentés becslései szerint az olasz felnőtt férfiak mintegy 70 százaléka folyamodik különféle pornográf anyagokhoz, amibe ugyanúgy beletartoznak a már teljes polgárjogot nyert pornófolyóiratok és videokazetták, vagy az éjszakai erotikus tévéműsorok nézegetése, mint a *cyberszex*, vagyis a személytelen számítógépes táv-szex. A pornográfia jövője ugyanis egyre inkább a számítógépes internet-szexbe való menekülés felé mozdul el.

Ez az erotika új távlata, ahol a pornográfia nemcsak az AIDS miatt a szexszel szemben kialakult félelmekre próbál választ adni, hanem egyben a modern társadalmat a szexualitás terén jellemző általános zavarokat is igyekszik elkendőzni, hiszen olyan társadalomban élünk, amelyben a szexuális szabadosság (nem szabadság!) áruvá silányította a szexet. Elsívárosodott szexuális élete felpeszítésére a kukkoláshoz folyamodik ilyenkor az ember: mivel képtelen arra, hogy önmagában találja meg az erotikus izgalmat, a tévé- és számítógép-képernyőn, vagy a mozivászonon bámul másokat, akik felizgatott állapotban vannak.

Ezért van a magamutogató szexnek akkora felvevőpiaca. Olaszországban a pornó-biznisznek mintegy 250 milliárd forintnak megfelelő éves forgalma van, ahol az első helyen a videokazetták szerepelnek, utána következnek a nyomtatott sajtótermékek, majd a szex-boltok, a piroslámpás mozik és a többi. És ez a forgalmi becslés inkább lefelé kerekít, semmint felfelé. Mára a pornográfia – úgy tűnik – teljesen normális dologgá vált, olyan jelenséggé, amely minden életkorban megtalálható, az időseket is beleértve.

Egyértelmű, hogy a pornográfia a férfiak gyengeségét használja ki; vannak azonban olyanok, akik úgy tartják, hogy hasznos és korántsem ártalmas. Ezzel szemben el kell mondani, hogy igenis kártékony és bizonyos esetekben veszélyes is. Itt ugyanis a szex a legapróbb részletekbe menően bemutatásra kerül és a szeretkezés csupán testmozgás, az élvezetet - úgy a női, mint a férfi „színészek” - csupán tettetik. Itt szerelemről, szeretetről természetesen szó sincsen, és aki nézi őket, az valójában kukkol.

A pornográfia a szex csapdája, mert szokássá válhat, és sajnos azzá válik is sok egyedülálló - és nem egyedülálló - férfinál, olyannyira, hogy valódi elmebetegség, úgynevezett „szexuális kényszerbetegség” is kialakulhat belőle, amelynél az elmében hozzászokás és függés jön létre, hasonlóan a drogosokhoz, az alkoholistákhoz, a dohányfüggőkhöz stb. A pornográfia a férfiak kóros kíváncsiságát használja ki, és teljesen tönkreteszi a szexuális képzelőerőt azáltal, hogy mindent megmutat. Az első alkalom az egyedülálló férfiak számára még akár egyfajta leeresztő szelepként is működhetnek, csakhogy utána túlzásba viszi az ember, és nehezen tud neki ellenállni.

Az benne a csapda, hogy a túlzásbavitelen a heti egy alkalom is értendő, és ha pedig folyamatosná válik, az elért hatás éppen a várt ellenkezője lesz. A kizárólag a testiség szintjén megélt szexuális együttlétek folytonos és ismétlődő nézése ugyanis – anélkül, hogy az ember észrevenné – képtelenné teszi az elméjét arra, hogy külső segítség nélkül izgalmi állapotba kerüljön. Az agynak ezáltal egyre erősebb és erősebb ingerekre lesz szüksége. Aki pornófilmeket néz, annál egy kis idő után ugyanaz a fajta film már nem vált ki semmilyen hatást, sőt akár unalmas is lehet, amiből egy ördögi kör alakul ki: ahhoz, hogy izgalomba kerüljön, egyre különlegesebb és egyre vadabb, egyre pornógrafibb, egyre perverzebb dolgokra lesz szüksége. Így át kell hogy térjen a szokványos, normál pornófilmekről olyankora, amelyekben például azonos neműek, szado-mazochisták, állatok, gyerekek vagy

mások szerepelnek. De aztán a rákövetkező szinten is egyre nehezebben fog menni az izgalmi állapot elérése.

Ez tehát a csapda, amelybe a legsérülékenyebb, a pszichológiailag leggyengébb, legkomplexusosabb férfiak kerülnek: elveszítik önuralmukat és – még ha százalékosan az ilyenek kevesen is vannak – a következmények mégis súlyosak lehetnek, mert előfordulhat, hogy saját köreiken kívül keresnek kitörést, és erőszakos cselekedetekre vetemednek, amelyeknek ma már nemcsak nők, hanem gyerekek, csecsemők is áldozatául esnek.

Ez a családon belül is előfordulhat, ahol azonban gyakran rejtve marad, mert kevés nőnek van kellő bátorsága ahhoz, hogy a vele, vagy a gyerekekkel erőszakoskodó férjét feljelentsen. Olyan férfiokról van szó, akiket a környezetük sokszor teljesen normálisnak tart: a többről pedig nap, mint nap értesülhetünk a sajtóból.

Ezt minden férfinak tudnia kell: a pornográfia a várttal ellentétes hatást érhet el. Ne hagyjuk hát, hogy becsapjanak minket a reklámok, amelyek már a tévét is hihetetlen módon elárasztották, ahol egyre gyakrabban szerepelnek különféle „pornósztárok” - olyan egyre fiatalabb és egyre szebb lányok -, akik sikerüket ennek a munkának köszönhetik. Ők - amellett, hogy arra biztatják a férfiakat, hogy ilyen filmeket, illetve újságokat nézegessenek -, a nők és lányok számára azt az üzenetet közvetítik, hogy érdemes rálépniük erre a pályára, hiszen nekik is rövid idő alatt mekkora sikert hozott.

Alaposan végig kell gondolnunk ezeket a dolgokat és remélem érthető volt, hogy nem szabad többé hagynunk, hogy kihasználjanak minket. Arra kell törekednünk, hogy másként éljük meg a szexet, úgy, hogy valóban a szeretet számítson benne, valamint az önmagunk és a mások iránti tisztelet. Mindez ahhoz szükséges, hogy visszahódítsuk az ember már-már feledésbe merült méltóságát, de ez csak akkor lehetséges, ha helyes szexuális neveletésben részesül, ami valójában nem más, mint a szeretetre való nevelés. Szeretet nélkül nincs értelme a szeretkezésnek. Sajnos túlságosan gyakran nem világos, mit is kell valójában szereteten érteni: és sajnos manapság azt tanítják a fiataloknak, hogy elsőként a saját élvezetükre koncentráljanak. Ennek következtében egész életük ennek elérése körül forog, de hogy is tudna szeretni az, aki elsőként önmagára gondol? És hogyan is volna képes az ilyen ember a szeretet befogadására? Nagyon fontos, hogy a fiatalok tudomására hozzuk, hogy a szeretet annyit jelent, hogy boldoggá tesszük azt, aki szeretünk...

Pasquale Ionata